

ANDREI ȘERBĂNESCU visează la o carieră literară

Andrei Șerbănescu este născut pe 9 aprilie 1997, absolvent, în anul 2016, al Colegiului Național „Ion Măiorescu” din Giurgiu și actualmente student în anul doi la Școala de asistență farmaceutică din Giurgiu. Dragostea lui pentru scris a început în anul 2011, încă din școala generală, însă a început cu adevărat „să investească timp și încredere în literatură”, după cum spune el, din anul 2013. A împărtășit acest lucru profesoarei sale de limba și literatura română, doamna Speranța Vasilescu, în clasa a XII-a. Cu ajutorul domniei sale și al doamnei profesoare de desen Daniela Cosac, a ajuns în atenția poetei Dunia Pălăngeanu, cea care l-a sprijinit și îndrumat pe acest drum din primele clipe și până în prezent. A debutat în cenaclul literar “Luceafărul” pe data de 21 martie 2016, chiar de ziua poeziei. A participat la mai multe concursuri de literatură, printre care și concursul literar transfrontalier româno-bulgar la care a reușit să obțină locul I. Totodată, în același an, a luat premiul pentru poezie la concursul „Vara visurilor mele” organizat de editura Amurg Sentimental. Pe această cale a debutat cu prima sa publicație oficială în volumul Vara visurilor mele. La foarte scurt timp după aceea, a fost publicat în mai multe reviste precum Revista Valahia, în mai multe numere ale Revistei Editurii Amurg Sentimental, precum și în antologia aceleiași edituri, „Tribuna scriitorilor fără prejudecăți”. Dorește ca în viitorul apropiat să-și publice primul volum de poezie, intitulat „Metehne Citadine”.

Noi îi dorim succes în tot ceea ce dorește să facă, să își urmeze visele și inspirația fie cu el!

Prof. MAGDA BĂCESCU

LINIA 12

Carcase latente, pictate-n confuzii,
Prin carii se-arată, rânjind dintre sine,
Cu valuri de broaște, strigoi și feline,
Sorbindu-și rășina din mofturi difuze.

Perfide și stranii sunt căile mării,
Croite cu mâna de-un mecanic bețiv,
Iar trenul se plimbă fără motiv...

Brambura, printre-oglinzile gării.

Soiuri de bestii și nebuni de tarot,
Defilează-n iluzii cu uși în spinare:
- Ne mor voievozii cu tălpile goale...
Iubește-mă astăzi în zi de Sukkot!

POST MORTEM

În văi împodobite de plumbul sălbatic,
Ne frige la mână contrastul dintre stele,
Din ceaiul indigo, apoi prăvale în aer,
Nimfele se-nalță, aprinse prin piele.

Și nopți în derivă-mi usucă speranța,
Poftind după zaruri și cărnuri apoase,
Când geamul defloarează-ncăperea mortuară,
Chircită-n chimie, candid, gerul te coase.

Timpu-ți dilată din frasin în ulm,
Copitele, fiare cu scâncet electric,
Minunile tale de strigăte plate,
Azi le-nțeleg în arpegiu ermetic.

În urlete-nalte, strigoii ți-ascultă
Minciuna ce-mpunge garoafa din glastră,
Fereastra defloarează-ncăperea mortuară:
- E unu în miezuri și umbra-i albastră.

NOI, MERIDIAN

În oglinzi de peste ape traversate-n grija lunii,
Cărarea cea de piatră se revarsă-n văi străine,
Străveche, parcă de veacuri sorbind eșecul lumii,
Cu porțile închise, murind, pe culmi meschine.

Cetatea nu mi-e mumă, dar muma ei mă știe,
Și fiii ei, tăcerea, și-o vând pe seama mea,
Pășit-n-am niciodată, dar simt cărarea vie,
Mustind de neiertare pe urma mea cea grea.

Indigo este ceasul, cu noaptea în doi zori,
Solfegiul se închină spre fluviul de lumină,
Fantoma citadină pierdută-ntre culori,
În șoapte-mi urlă numele șfâșiat în surdină.

RAMADAN

Papile gustative se preling pe Ramadan,
În apusuri citadine prelevând sfinți în carnal.
Zbuciumuri de suveran sculptate-n nimfe de cristal,
Presupun respingător un climax în zi de Sabat.

Servanți toarnă-n pahar licori palpitând imoral,
Carnavalul s-aprinde prin pieile țesute-astral,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Compoziții animale destrămate chimic-regal,
Antropomorfic se dilată-n ascensiuni de tip misionar.

Comico-temporal filozofând pe căi milenare,
Transmișiile nervoase se preling din sinapse în rafale,
Ramificându-se-n eteruri, dospesc minciunile-ancestrale,
Scindând fotonii-n zaruri și muritorii în icoane.

Ipocrizia slăvită dincolo de marginile infinitului,
La rându-i -și împrăștie sporii-n vegetalul nimicului.
Infantil dezvoltă omul în sine cultul sacrului,
Deformat în planuri subiective de percepțiile Sultanului.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*